

תורה אור השלם נח:

1. והאש על המזבח
תוקד בו לא חכבה ובשר
עליה הכהן עצים בבקר
בבקר וערך עליה העלה
והקטיר עליה חלבי
השקלים: ויקרא ו ה

רבינו חננאל

[ואקשקען] אז איז חיים
 נעמדי לוי האלמדי בשש
 ומחצה כי ירינה והפסת
 אחריה, ושני עשר כבר
 מוספין קדמין לביבין,
 הלכך עבד אלה למוספין
 ולביבין בשבע ומחצה
 ולחמדי בשבע ומחצה
 וקרב בששטנה ומחצה
 וקרב חמירי, ודעה רבא
 דאביי דעלמא כי עולה ראבי
 ולדא ורבא וקרבא בשבת
 ועלמא מליגז ומרשי הוא
 כן ספדור חמירי ועלמא
 בששטנה שעות ומחצה
 כי סדור בשבת ועלמא
 בששטנה שעות ומחצה
 ר"פ אומר ספדור עשר
 סדורו בשבת ומחצה כי
 סדורו בשבת ועלמא
 אבל ערבא שעות שתיים
 שון ערבא בששטנה ומחצה
 כן בחול כין בשבת
 ובשבת ועלמא כלכד
 מליגז, ר' ישמעאל סבר
 בגווינן בשבת העשית
 הלכה כהן כן שעות ומחצה
 ולא קדמין לוי גזרה
 דאביי כיאז לקדמין בחול
 וישאר הגדול והגדולה.
 ר"פ אומר כהן כן גורין כש
 חול, הכל יודעין
 שמשבתא אין ס' דברים
 וגזרות, ואקשקען אז ירינה
 וישאר הגדול וירקיה
 בששטנה שעות ירינה.
 ומרקינן אז לוי מוספין
 ומחצה קדמין לביבין,
 לעלמא דאביי ר' ישמעאל
 כמחיה לעלמא דרבא ר'
 כמחיה כמחיה, שמויבי חל
 ערב ספח ליהויה בשבת
 כהן ליהויה בששטנה
 דביי ר' ישמעאל, ר' אומר
 סדורו בששטנה הפסת,
 וכן לאו ר' ישמעאל אז
 דסבר כין בחול כין בשבת
 ומחצה ודעה רבא בהריא
 חת' ל חול ערב פסח
 ליהויה בשבת כהן ליהויה
 בששטנה כהן תנא דרבא
 קשיא לרבא, ומשני דאל
 תנא תנאיה אלא קת' חל
 ליהויה ערב פסח בשבת
 דאביי דביי כהן חל ערב
 בשבת מה ערב בשבת
 שהוא ערבא קלמא חמירי
 בששטנה ומחצה אז ערב
 פסחין שחל ליהויה בשבת
 החמירי נשחט בששטנה
 ומחצה לאל כמחיה, ר' אומר
 סדורו ערב הפסת
 מה חל ערב הפסת חמירי
 בשבע ומחצה כן בשבת
 ערב הפסת כין ומחצה
 כהן חמירי, וירקיה
 מסייע מרקינן בששטנה
 דסביק ליה לאחד בשבת
 וקלמא בששטנה מכלל
 דאביי אמשר שחול ערב
 הפסת באחד בשבת דאס
 כין חל פסח בששטנה
 אלא שחול באומרין כי

דבריו הבה דא. וכן בחול וכן בש
ארישא חלל אערב הפסח ו
היינו כלומר דמצינו למימר דברי
דקיימין עלה חלל איכא שני צריי
צהדיא בשבת דערב פסח ומהנהו
ודאי איכא למיפשט דלאו דברי
הכל היא:

כאילו 56 בשני בשבת. אין
 יומין לפרס דרוקא נקט
 שני יהוא אומר קמא דמוקא לא
 ארבעה שער דחד בשבתא קא חזי
 לארבעיביר דלא גדי"ו פסחא דהא ע"כ
 לרבה דמוקין לה בשני בשבת דעלמא
 אלא היו שני בשבת דרוקא דהא לא
 בערב הפסח מיירי הוא הדין אלבני
 אלא לא יתיה דרוקא אין לחוס ויש"י
 שהקשה דעל פי הרה"ח היו מקדשין
 אין נראה לר"י דלע"ג דהיו מקדשין
 על פי הרה"ח היו מזהירין שלא יבאו
 תרי שני בשני הדדי דלמחרין ביהדיא
 פקרי קמא דלע"ג תסנה (דף כ. ב.)
 מאיימין על העדים על החדש שרמא
 בזמנו לומר שלא ראו ויהא דלמחר
 בשליה אלו פקריש (שם דף קי.) חלבי
 בשבת קריבין ביום הכפורים אלא
 בשבת הדדי גיבהו מוקין לה בכתלוי
 (סוכה דף נד.) כאלמחר דלמחר אין בין
 שערות לעשרת אלף ד' ימים בללד
אלא דרבא קשיא. ממהה דרבה
 בר עולא גמי תיקשי
 לדבריו לרבי עקיבא מוספין קודמין
 לבזימן ולפי מה שהבדילתם כאבין
 לרבי עקיבא תמיד נשחט בשש
 ומחלה וא"כ בזימן קודמין למוספין
 ותיקרי רשב"א דלרבה בר עולא לא
 מוקי ר"ע אלא ארבעא דקמיני תמיד
 כל השנה קרב להלכתו משמע ל"ש
 חול ולא שנה שנת ועלה פליג ר"ע
 ואומר דשבת דעלמא בערב הפסח
 ויהיו ממש כרבה בר עולא או
 יתיר כרבה:

העולה עולה ראשונה

דנובחים פ' כל התדיר
(דף פט.) מפסין מקרא אחרינא
דחמין תמדין קודמין למוספין
שנאמר מלמד עולם הבקר אשכ
לעולם התמיד וליכא למימר דהאס
אזעריץ לנזור שאין לן תמדין
ומוספין אללא כדי אחד מהם דהא
קמי האס דק תטאל קורס לנס
עולה ודומיא דזה הוי תמדין ומוספין
וויכא למימר נמי דאזעריץ קרא
תנינא לעבד דבהכלתא (מנחות דף עט.)
אמרין בדידי דליכא עיובא וי"ל
דהאס דאזעריץ למוספין אללא קדמי

[illegible]

תמיד נשחט פרק חמישי פסחים

אי לא חייש יעצדיה נפש
לא בעי לאיחוריה משום
לבוזיין. ועל כרחק בזיכין
ימות החול בשמונה ומחצה

אי לא חיישין ניעבדיה בשש ומחצה קא סבר
 מוספין קודמין לבזיכן עביד להו למוספין
 כשש ובזיכן בשבע ועביד ליה לחמיד
 בשבע ומחצה מתקוף לה רבה בר עולא
 מידי כסידרו בחול כך סידרו בשבת בערב
 הפסח דברי ר' ישמעאל קתני כך סידרו
 כשבת סתמא קתני אלא אמר רבה בר
 ר' יוחנן לא הכי קתני כסידרו בחול דעלמא כך
 סידרו בשבת דעלמא דברי ר' ישמעאל ר"ע
 אומר כסידרו בערב הפסח דעלמא כך סידרו
 כשבת דעלמא ומתני' דקתני בין בחול בין
 כשבת דברי הכל היא במאי קמיפלגי בגזרת
 נדרות ונדרים קמיפלגי ר' ישמעאל סבר
 גזרינן שבת אטו חול ור' עקיבא סבר לא
 גזרינן אי לא גזרינן ניעבדיה ב' ומחצה
 קסבר מוספין קודמין לבזיכן מוספין בשש
 ובזיכן ב' ועביד ליה לחמיד ב' ומחצה
 מיתבי תמיד כל השנה כולה קרב כהלכתו
 נשחט בשמונה ומחצה וקרב ב' ומחצה
 וכערב הפסח נשחט ב' ומחצה וקרב ב'
 ומחצה חל להיות בשבת כחל להיות בשני
 בשבת דברי ר' ישמעאל ר"ע אומר כסידרו
 בערב הפסח בשלמא לאביי ניהא אלא
 לרבא קשיא אמר לך רבא לא תימא כחל
 בשני בשבת אלא אימא כשני בשבת
 דעלמא מיתבי חל להיות בשבת כסידרו כל
 השנה כולה דברי ר' ישמעאל ר"ע אומר
 כסידרו בערב הפסח דעלמא בשלמא לרבא
 ניהא אלא לאביי קשיא אמר לך אביי לא
 תימא כסידרו כל השנה אלא אימא כסידרו
 כל השנים כולן דברי ר' ישמעאל ר"ע אומר
 כסידרו ערב הפסח שחל להיות בערב שבת
^אתנו רבנן מנין שלא יאמר דבר קודם לחמיד
 של שחר תלמוד לומר יתקד עליה העולה
 מאי תלמודא אמר רבא יהעולה עולה
 ראשונה ומנין שאין דבר קרב אחר תמיד
 של בין הערבים ת"ל ויהקטיר עליה חלבי
 השלמים מאי תלמודא אמר אביי עליה
 שלמים ולא על חבירתה שלמים מתקוף לה
 רבא אימא שלמים הוא דלא נקריב הא עולות
 נקריב אלא אמר רבא השלמים עליה השלם
 כל הקרבנות כולן ת"ר תמיד קודם הפסח
 פסח קודם לקטרת קטרת קודמת לנרות

דקדק הוא וה"ק והקטור
השולמים: וימלא שלמים הוא
השלמים. לשון השלם: פ
לקטורה. של בין הערצים וכו'
והנחיתא מנין שלא יהא דבר
טפי עיבוד ו[הרין] אחיה טפי מן המשה
אל קדש דאחא? אלעטריך העולה ומלכד תיפוס ל"י דתמ
קוה וימלא דאחרי? הנחיתא לילכא עיטובא דתמ
דלמות היכל פסולים שנאמר ושחטו פס
לך הוה פסולין והא דתמי בתוספתא
פסולין פסולין שאין קדוש למחיה
והיינו מדרבנן ויפין טפי? עידין ב' דתמי שלמים
כל מות פה? פסולין דקדמי שחיקין ולא
דקדמי עידין דקדמי עידין ב' דתמי שלמים

מסורת הש"ס

(א) ב"ק קי"א. תמיד כח:
מנחות מט"ו. (ב) יומא לג':
לר. מחזיקות קו: [כ"ח
נח. זכחים קנ"ג]. (ג) [ע"י
כתוב' ב"מ נח. יע"י כנש"י
מחזיקות קו: ד"ה העולה].
(ד) [לקמן נט"ו].

מוסף רש"י

שלא יהא דבר קודם
לחמירי של שוה. שלא
לדבר דבר וימן על חמירי
גדולה דבר לחמירי
ויפא 27. העולה עולה
אראונה. העולה משמע
אשונה. חמירי לחמירי
לכל הקצונות (מחנות)
דל לחמירי ענבלת
חמירי שקטתו עליה עליה
ושלם נכחו ועקן עליה
(דף 27.) חמירי חמירי
דמס חמירי חמירי חמירי
משמע העולה החמירה
לשון נבדרי קצונות
ויח עלת הנקד. שאלה
ואחרת להם חמירי חמירי
חמירי חמירי חמירי חמירי
דמס חמירי חמירי חמירי
חמירי חמירי חמירי חמירי

רבינו חננאל (המבשר)

[illegible]